

# «Είμαστε πολιορκημένοι, αλλά

**Δεκάδες χιλιάδες πολίτες** απ' όλο το πολιτικό φάσμα γέμισαν το Σύνταγμα, στο οποίο παρέμειναν ανοιχτά τα μαγαζιά και το μετρό, και χωρίς την παρουσία αστυνομίας αξίωσαν τον τερματισμό της λιτότητας, σε μια πρωτόγνωρη συγκέντρωση αξιοπρέπειας και αλληλεγγύης

► Της **ΝΤΙΝΑΣ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ**

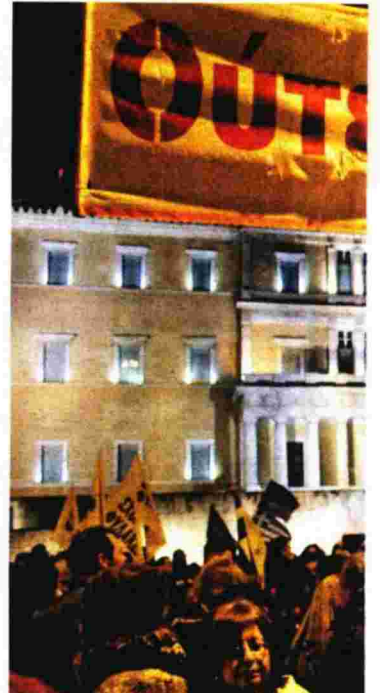
«Το πειραματόζωο το 'σκασε». Το πλακάτ -γραμμένο στα αγγλικά και τα ελληνικά- που κρατούσε ο μεσήλικας διαδηλωτής περιγράφει ίσως εναργώς το αίσθημα που είχαν χθες οι διαδηλωτές στην πλατεία Συντάγματος. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας κατέκλυσαν το κέντρο της πόλης από νωρίς για να διαδηλώσουν όχι μόνο τη στήριξή τους στην κυβέρνηση, αλλά κυρίως την αποφασιστικότητά τους για μια καινούργια ζωή.

## Από το 1968...

Με το ίδιο αίσθημα εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες βγήκαν στις πλατείες από τη Θράκη ως την Κρήτη κι από τα Επτάνησα μέχρι τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Ξάνθη, Κομοτηνή, Δράμα, Καβάλα, Βέροια, Φλώρινα, Καστοριά, Γιάννενα, Κέρκυρα, Λάρισα, Καρδίτσα, Λέσβος, Χίος, Λαμία, Αμφισσα, Κόρινθος, Ναύπλιο, Πάτρα, Καλαμάτα, Σπάρτη, Χανιά, Ιεράπετρα, Ηράκλειο, Ρέθυμνο. Μια ανθρώπινη αλυσίδα συντονίστηκε στο ίδιο



ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΛΑΣΠΟΥΛΟΣ



Αδιεξήγητη η καθημερινότητα της πόλης

ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

μήνυμα: «Είμαστε πολιορκημένοι, αλλά ελεύθεροι».

«Από το 1968 που συμμετέχω ενεργά στην πολιτική ζωή, είναι

η πρώτη φορά που βλέπω κάτι τέτοιο», λέει η Ιωάννα, μία από τις πολλές γιαγιάδες που κατέβηκαν στο Σύνταγμα. «Πρώτη

φορά κατεβαίνουμε στον δρόμο χωρίς να είναι προεκλογική περίοδος και χωρίς να διεκδικούμε κάτι από την κυβέρνηση.

Αντιθέτως, είμαστε εδώ για να τη στηρίξουμε». Η Ιωάννα, όπως και οι φίλες της, ψηφίζει ΚΚΕ. «Είμαστε της κόκκινης Αριστεράς κι όχι της ροζ, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά αυτές τις ώρες στηρίζουμε τον λαό», εξηγούν μιλώντας όλες ταυτόχρονα. «Είμαστε εναντίον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν μπορούμε και να κάτσουμε σπίτι μας μέχρι να έρθει η ώρα της λαϊκής εξουσίας».

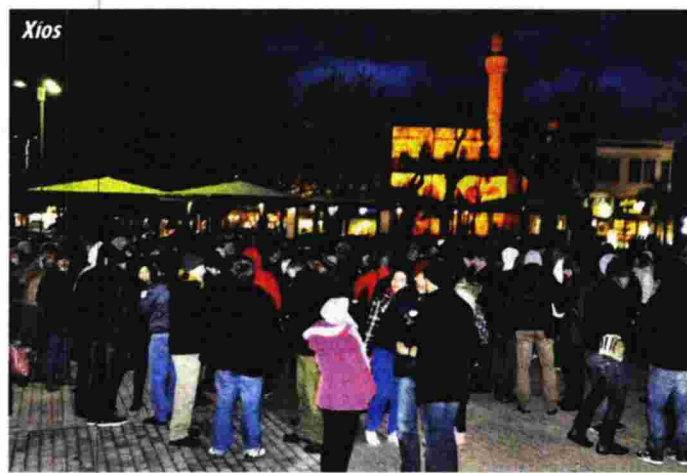
Δίπλα τους διαδηλώνει η Ελένη: «Ψήφισα Γιωργάκη, κακή του ώρα. Ζω για τη στιγμή που κι αυτός κι ο Βενιζέλος κι όλη η τσογλανοπαρέα θα πάει φυλακή». Και λίγο πιο 'κεί μια παρέα δεξιών: «Δεν είναι αυτή η Ν.Δ. το κόμμα μας, ο Σαμαράς το έχει μεταλλάξει», λέει ο Γιάννης. «Κι εμείς οι δεξιοί είμαστε

## Αψήφησαν την κακοκαιρία

**ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ** στις συγκεντρώσεις της Κρήτης στάθηκε η κακοκαιρία που πλήττει τις τελευταίες ώρες το νησί. Πάντως στο Ηράκλειο βρέθηκαν στην πλατεία Ελευθερίας, έστω και με ομπρέλες, περίπου 500 πολίτες, που έστειλαν το δικό τους θαρραλέο μήνυμα αξιοπρέπειας. Συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν με μικρότερη συμμετοχή και στα Χανιά, το Ρέθυμνο και την Ιεράπετρα.

\*Το τσουχτερό κρύο και οι θυελλώδεις άνεμοι δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν τη συγκέντρωση που διοργάνωσαν πολίτες στην πλατεία της Χίου. Πάνω από 350 άτομα διαδήλωσαν τη στήριξή τους στην ελληνική κυβέρνηση και στον αγώνα για μια ανάσα αξιοπρέπειας. «Αυτήν την ώρα που η ελληνική κυβέρνηση διαπραγματεύεται για το μέλλον της πατρίδας, μαζί της συμπαρασάττει είναι ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Είμαι σίγουρος ότι αυτό που θα αποφασιστεί θα είναι προς όφελος του λαού, μιας και αυτά που γίνονται είναι μαζί με τον λαό, για τον λαό» δήλωσε ο βουλευτής Χίου του ΣΥΡΙΖΑ, Ανδρέας Μιχαηλίδης, που έδωσε το «παρών».

Μ.Δ. - Γ.ΠΑΓ.



Χίος

# «όμως ελεύθεροι»



ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ



ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

πιο θυμωμένοι γιατί εκτός από εξαθλιωμένοι, όπως όλοι, είμαστε και εξαπατημένοι».

Από τα Προπύλαια έως τους στύλους του Ολυμπίου Διός και από τον Αγνώστο Στρατιώτη μέχρι τη Φιλελλήνων, οι Αθηναίοι έστειλαν στην Ευρώπη το μήνυμά τους ήρεμα, αποφασιστικά και πολύμορφα: με συνθήματα και τραγούδια. Με πανό και πικέτες. Στα ελληνικά, τα αγγλικά, τα γερμανικά.

## «Σεισάχθεια»

Με ελληνικές, κόκκινες, ακόμα και γερμανικές σημαίες. «Αξιοπρέπεια, δημοκρατία, αλληλεγγύη». «Σεισάχθεια». «Μέρκελ και Σόιμπλε είστε οι τζιχαντιστές της Ευρώπης». «Μπορούμε να τα καταφέρουμε φτωχοί κι αξιοπρεπείς με τη δραχμή μας».

Χθες η Αθήνα είδε χιόνι κι είχε τσουχτερό κρύο. Παρ' όλα αυτά, οι διαδηλωτές δεν αποχωρούσαν από την πλατεία παρά μόνο όταν πια εξαντλούνταν οι αντοχές τους. «Είμαστε υποχρεωμένοι να βρισκόμαστε εδώ και σήμερα κι όποτε χρειαστεί», έλεγαν ο ένας στον άλλο. Ανθρωποι άγνωστοι μεταξύ τους, που γνωρίζονται όμως καλά από τις μάχες που έδωσαν δίπλα δίπλα όλα τα προηγούμενα χρόνια, έσφιγγαν τα χέρια, συζητούσαν και, κάποιες στιγμές, βούρκωναν σε κοινή θέα χωρίς ντροπή.

Η μνήμη από τις άγριες μάχες του πρόσφατου παρελθόντος -κι η αλληλεγγύη που έδειχναν τότε οι διαδηλωτές ψεκάζοντας ο ένας τον άλλο με μαλόνι και σώζοντάς τον από τα χτυπήματα των ΜΑΤ- υπήρχε και χθες διά-

χυτη παντού: εξ ου και, παρά την ασφυκτική πυκνότητα του πλήθους, ουδείς στράβωσε, ουδείς αρπάχτηκε, ουδείς γκρίνιαζε.

Με τα σκουφιά τους, τα γάντια τους και τα χοντρά τους μπουφάν, οι Αθηναίοι περίμεναν την έκβαση της πρώτης τους μάχης στο Eurogroup: ο Γιάννης Βαρουφάκης μπορεί να βρισκόταν στις Βρυξέλλες, αλλά εκατομμύρια άνθρωποι στέκονταν δίπλα του. Αυτή είναι μια διαφορά -κι ένα ιστορικά πρωτόφαντο για την Ελλάδα γεγονός- που καταγράφεται και στον λόγο των ανθρώπων: λένε «η κυβέρνησή μας», ο «υπουργός μας», ο «πρωθυπουργός μας». Και στην κτητική αντωνυμία «μας» χωράνε όλα τα κόμματα, όλες οι πολιτικές πεποιθήσεις, όλες οι ιδεολογίες. Μπορεί ο ένας να μιλάει για το «έθνος» κι ο άλλος για τον «λαό», όλοι όμως έχουν έναν κοινό πόθο: μια ελεύθερη κι αξιοπρεπή ζωή.

## Grexit και δραχμή

«Σήμερα γράφουμε Ιστορία», ήταν η φράση που ακουγόταν παντού από τους πάντες. Και κανείς δεν φοβόταν: δεν υπάρχουν πια φαντάσματα και σκιάχτρα πάνω από την Ελλάδα. Οι πολίτες που βγήκαν στον δρόμο χθες δεν φοβούνται πια ούτε το grexit ούτε τη δραχμή. Κι ακόμα κι αν φοβούνται, προτιμούν το άγνωστο από τον παρατεταμένο θάνατο της χώρας τους. Κάποιοι αναπολούσαν τα χρόνια της δραχμής, «τότε που έβγαίνες σαββατόβραδο με πεντοχίλιορο και γυρνούσες με ρέστα».

Ορισμένοι μιλούσαν για την παραγωγική ανασυγκρότηση της Ελλάδας, «που είναι το καλύτερο οικόπεδο στον κόσμο και θέλουν να μας το πάρουν κοψοχροनिया». Μερικοί έβριζαν τη Μέρκελ κι άλλοι όσους «έμειναν πάλι στον καναπέ τους». Κι όλοι -μα όλοι- σχολίαζαν πόσο διαφορετική ήταν η χθεσινή διαδήλωση: το μετρό λειτουργούσε κανονικά, τα μαγαζιά ήταν ανοιχτά, κάγκελα δεν υπήρχαν πουθενά και ΜΑΤ ούτε για δείγμα. Κι έτσι, αναπόφευκτα, ξυπνούσαν άγριες μνήμες και γίνονταν συγκρίσεις με το «τότε» (τόσο κοντινό κι όμως τόσο μακρινό) που «μας χτυπούσαν ανελέητα, που μας πουλούσαν φηνά και δεν είχαμε καμία ελπίδα». Η Αθήνα -κι όλη η Ελλάδα- έδειξε χθες πως το παλεύει. Και πως, σε κάθε περίπτωση, σε κάθε σενάριο, δεν θα χάσει την ελπίδα.